

cis parent) Thuringiæ (hodiè Saxoniæ Ducum) Baræ (nunc Comitum Furstenbergiorum) Kleckoviæ (Sultzensium Comitum) Stülinge (Lupffiorum quondam Comitum, nunc Pappenheimii Marechalci) Sufenbergiæ (Badensium Marchionum, &c.

Knichen. de Saxon. non provoc. jure, ad vv. Ducum Saxon. cap. 4. num. 30. & mult. seqq. Matth. Stephani, d. Jurisdict. lib. 2. part. 1. cap. 6. n. 85, &c.

10. Marchiones (quorum jam in constitutione quâdam Ludovici Pii, *quæ extat apud Goldastum, tom. 2. fol. 9.* mentio fit) Marchiæ Comites, **Marggraffen**; finibus Imperii præfecti, Limitumque Judices erant: **Marckrichter oder Grenzfürsten**: quique provinciam demandatam ab incursionibus hostium tutabantur, non secus ac olim milites Præsidarii vel Ripareses. Ac sic Marchio habetur, **ein Fürst / der vber ein solch Land Richter ist / das an den Gränzen des Teutschen Reiches ligt.** *Borcholt. dict. cap. 5. num. 31. & seqq. Vultei. d. Feudis. cap. 4. numer. 14. Lagus. dict. lib. 2. cap. 8.* Et hinc rectè Odofredus, *in suâ summâ, tit. qui possessores in Feud. succedant.* Vulgare esse apud Francos, ait, ut Marchio adpelletur, qui de jure Romano Liminarcha, seu custodiens Imperii fines, &c Sicut & idem Annonius *libr. 5. cap. 11.* disertè docet, cùm scribit: Reliquit Marchiones, qui fines Regni tuerentur, & hostium arcerent incursus. **Marck** namque significat fines (quasi **Gemârck**.) Et ita vocabulum Marchæ, à rerum Francicarum scriptoribus, sæpius pro termino, finibus, & etiam pro regione usurpatur. *Lindenbrog. in Glossar. verb. Marcha. Johan. Lydius, in Gloss. Latino-barbar. junctis operib. Nic. Clemangis. verb. Marca, & item verb. Marcha. Barth. Schobinger. in addit. ad farrag. antiquitat. Vadiani, in tom. 3. Rerum Alemanic. Goldast. fol. 148.* Indeque commarcani dicebantur, quorum marchæ sunt vicinæ: *Lindenbrog. verb. commarcani.* ut & hodiè in Hispanicâ linguâ, eodè sensu usurpatur vox **Commarcano**. Veteres quidem Galli, ac etiam Germa-